

בעזהשי"ת

גליון

דברי תורה

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

דא"ח ושיחו"ק שב"ק פ' פנחס תשפ"ג

במקום הנופש וועסט-קליף ענגלאנד

גליון תש"ג

י"ל פנחס תשפ"ד

מכון
מעלות התורה
לקדעטשניף
להוצאת דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אלו הנקראים בשם "עמודי התווך" שמחזיקים ותומכים בהוצאת הגליון

ידידינו החשוב
הרה"ח יואל ישראל לעוו הי"ו
מאנטשעסמטער

לעילוי נשמת
הרה"ח ברוך מרדכי יהודה ב"ר
ברוך יהודה ע"ה
לעבאוויטש

עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

© כל הזכויות שמורות למערכת
"מעין החיים"
קרעטשניף פעיה"ק ירושלים תובב"א

הערות והארות ניתן לפנות לאימיל
q318641643@gmail.com

בהענתקת הדא"ח לגליון זה:

הב' צבי הירש פריד נ"י

להנצחות, מזל טוב, לע"נ וכדו' ניתן לפנות
להרה"ח אברהם אבא ווייס הי"ו
בפלא' 053-3120089

להעברת התרומות ניתן לפנות להגזברים
ירושלים: הרה"ח אברהם אבא ווייס נ"י
בני ברק: הרה"ח שלמה מרדכי שכטר הי"ו
בית שמש: הרה"ח שמואל יהודה קאלינסקי הי"ו
אלעד: הרה"ח יצחק מנחם כהן הי"ו

ניתן לתרום גם דרך מערכת "נדדים פלוס"
על שם מכון "מעין החיים" - קרעטשניף

דא"ח ושיחו"ק שב"ק פ' פינחס תשפ"ג

ליל שב"ק – בשולחן הטהור

בכח השי"ת יכולים לעורר אתערותא דלתתא
יפקוד ה' אלקי הרוחות לבל בשר איש
 על העדה (כו, טו), איתא במדרש
 רבה (כא, ב) משל למה הדבר דומה וכו',
 אמר לו המלך אם אתה מצוני על אשתי,
 וזה את אשתי עלי, שתהא זהירה בכבודי,
 כזיכול כך אמר לו הקב"ה, עד שאתה
 מצוני עליהם יפקוד ה', וזה אותם שיהיו
 זריזין בכבודי, מה כתיב (כה, ב) לו את בני
 ישראל את קרצני לחמי, תחלה הסדיר להן
 הקרצנות.

ואפ"ל בהקדם מאמר המדרש (אי"ר ה,
 כא) השיצו ה' אליך ונשובה (אי"ב
 ה, כא), אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה,
 רצונו של עולם, שלך הוא השיצונו, אמר
 להם שלכם הוא, שנאמר (מלאכי ג, ז) שובו
 אלי ואשובה אליכם נאם ה'. דהיינו שכלל
 ישראל מצקשים מאת הקב"ה השיצונו,
 שהקב"ה ישיצ אותנו תחילה ואז נשובה,
 והקב"ה אומר להיפוך שכלל ישראל ישובו
 אליו, ואז אשיבה אליכם.

אמנם בני ישראל חפצים מאוד להתקרב
 אל הקב"ה, אלא הקב"ה מצקש
 מאתנו לעשות אתערותא דלתתא תחילה,
 ולעורר אותנו להתקרב אליו, אבל הרי גם
 אתערותא דלתתא אשר אנו עושים, אין

זה זכותות עצמינו, אלא זכח ועוז אשר
 קבלנו מאת הקב"ה.

ובזה יתבאר כוונת המדרש, שאמר משה
 רבינו לפני הקב"ה, יפקוד ה'
 אלקי הרוחות לכל זשר, היינו שהקב"ה
 יפקוד צעדינו אות לטובה, לפתוח לפנינו
 שערי רצון, ולקרצ אותנו לעבודתו ית"ש,
 והשיצו הקב"ה עד שאתה מצוני עליהם
 יפקוד ה', וזה אותם שיהיו זריזין בכבודי,
 דהיינו שיצוה תחילה את בני ישראל
 לעורר אתערותא דלתתא, וזכח זה יזכו
 לעורר אתערותא דלעילא, אמנם על זה
 גופא ציקש משה רבינו יפקוד ה' אלקי
 הרוחות לכל זשר, שהרי צלי פקודת
 הקב"ה ועזרתו ית"ש לא יוכל האדם
 אפילו לפתוח בעצמו באתערותא דלתתא.

בפירות טיש

עוניי מאכלי שב"ק

ידוע זשם הרה"ק המגיד מקאזניץ זי"ע
 שיש ג' דברים המסוגלים, ואחד
 מהם לאכול תפוח זליל שבת, שהוא סגולה
 לפרנסה, שלא יחסר לו די מחסורו, וכן
 לאכול מלוח מלכה הוא דבר מסוגל מאוד,
אאמו"ר זי"ע היה מקפיד לאכול צסעודת
 מלוח מלכה גם משיירי מאכלי שבת קודש.

משתדל בכל כוחו להפריע סוף מעשה
שלא יהיה כראוי, כדי שלא יעלה צידו
לתקן.

צפרא דשבתא – בקידושא רבא

הסעודה גדול מהתפילה

הנה איתא בלקוטי תורה מצעל התניא
אשר הסעודה צמעלה יותר גדולה
מהתפילה, וראיה לדבר הוא, שהרי אכז"ל
מעלין בקודש ואין מורידין, ואם האכילה
אינה גדולה צמעלתה מהתפילה, היה ראוי
להיות להיפך, קודם הסעודות ואח"כ
התפילות, ע"כ דצה"ק. ומנינו ראה
מפורשת לזה, כי בשעת התפילה מזד הדין
מותר לדבר עד צרוך שאמר, וכמו כן צסוף
התפילה קל יותר ענין התפילה, אצל צשעת
אכילה אמרו שאין מסיחין צשעת הסעודה,
ומשמע שאין לדבר כלל וכלל מתחילתה ועד
סופה.

אחרי ישועת ה' נוכל לבקש על מלכותו

בתיב נרננה בישועתך ובשם אלקינו
נדגל ימלא ה' בל משאלותיך
(תהלים ב, ו). כדי לצאר מקרא זו אקדים
דצרי אאמו"ר זי"ע שאמר צסם אביו הקי
לצאר צנוסח התפילה, אצינו מלכינו הרס
קרן ישראל עמך, אצינו מלכנו הרס קרן
משיחך, דלכאורה צריך מקודם לצקש

אאמו"ר זי"ע הקפיד מאוד שלא לאכול
מאכלי שצ"ק צימות החול,
ואמר שמי שיזהר צזה 'מוצטחני' שירגיש
טעם רוחני לא רק צעצם השצ"ק אלא
אפילו צמאכלים של שצ"ק, והצטער
מאוד על מה שנותנים טשולנט וקוגל
צשמחות צימות החול, ואמר שאין
להתפעל מן העולם שנוהגים כן, כי דצר
ידוע הוא, שכל מה שעושים העולם
הסימן שההיפוך הוא הנכון והרצוי.

עוד אמר המגיד מוקאזניץ זי"ע שצכל
סעודת מצוה צריכים לאכול דגים,
ומי שאוכל דגים צכל סעודה, מוצטח לו
שלא יכשל צאותה סעודה צמאכלות
אסורות. וכן אמר אאמו"ר זי"ע שצכל
סעודת מצוה צריך לאכול דגים יוה"ך
וצשר.

לאחר הטיש

התגברות יצה"ר בסוף מעשה

הנה כל דצר שאדם עושה, יזהר לעשותו
צתכלית השלימות, שצצע העולם
הוא, שצכל דצר שהאדם עוסק צו, ממהר
כאשר צא לקראת סיום, כגון צתפילת
אנעים זמירות, שרואים צצר לקיים את
התפילה, וכדומה, אמנס זהו ענת יצר
הרע, כיון שהוא יודע שצסוף מעשה
יכולים להעלות ולתקן את הכל, ולכן

רזהו זיאר צקשתינו, גרננה בישועתך,
שאנו מבקשים שנוכה מקודם
לישועה, שימלא ה' כל משאלותינו לטובה,
ולא יחסר לנו מאומה, ואז וצסם אלוקינו
נדגול, שנוכל להתפלל על התגלות כבוד
מלכותו בעולם.

ובזה יזואר נמי מה שאומרים צפסקוקי
דזמרה, הושיעה את עמך וברך
את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם,
נפשנו חתה לך, שאחרי שהקצ"ה יושיע
את עמו, ויצרך את נחלתם בכל טוב, אזי
נפשינו חתה לך, שיוכלו לחכות ולנפות
ולייחל לישועת ה' צביאת משיח נדקנו
צמרה צימינו.

תורה ויראת שמים הוא בגדר נכסינו

בבידור תפילה למושה (להרמ"ק) איתא
שאמירת מזמור לדוד קודם כל
סעודה מסוגל לפרנסה. וי"ל שזהו אמתלא
להנצל מהשטן ויזר הרע, כי פרנסה
משמעותו שירצה נכסיו, וגם תורה ומעשים
טובים הם צכלל נכסים, וכדי להשתיק את
השטן שלא יקטרג לנו אומרים שכוונתינו
צאמירת מזמור זה הוא מחמת פרנסה, אבל
צפנימיות לצבינו לנו יודעים האמת שסגולת
מזמור זה להרצות יראת שמים ותורה
ומעשים טובים שאלו הם נכסינו האמיתיים,
ולא הנכסים הגשמיים המדומים.

שיתרומם קרן משיח ועי"ז כזר יתרומם
מאליו קרן ישראל.

וביאר שכבוד שמים הוא שתתגלה
מלכותו כאשר בני ישראל הם
צרום המעלה, חשוצים ונכצדים צעיני כל
אומות העולם, שאין זה מכבודו ית"ש
שתתגלה על מלכותו על אנשים דויים
וסחופים ופחותים, דאיזה פנים יהיה
למלך המשיח כאשר אומות העולם יאמרו
שנתגלה לפני עם של קצננים, וימלאו
פיהם צנחוק ויאמרו הלזה יקרא עמו של
משיח, והאם הטריח עצמו לצוא לקצוצה
של קצננים ופחותים, ועל דזר זה לנו
מתפללים (בזמירות ליל שבת) ונהיה מכוצדים
צעיניך וצעיני כל רואינו כי אתה הוא מלך
הכבוד כי לך נאה כי לך יאה, דלכאורה
קשה להצין צקשה זו, דלמה צריך האדם
להיות מכוצד, אלא שכיון שכציוול צחר צנו
מכל עם להיות עם סגולתו, ע"כ צריכים
לנו להיות מכוצדים כדי שיתעלה ויתקלס
שמיא דקודשא צ"ה, ונמצא שלו נאה ולו
יאה כאשר מתרומם קרן בני ישראל, וכל
האומות אומרים עליהם שהם עם סגולה
צהיותם חשוצים וספונים.

ומצתה יוצן דצתחילה מבקשים אצינו
מלכנו הרם קרן ישראל עמך,
שיהיו חשוצים ומכוצדים, וישפיע עליהם
שפע צרכה והצלחה צכל הענינים, ואח"כ
מבקשים על הרן קרן משיחך, כדי
שיתקדש שמו בעולם שנתגלה מלכותו
לפני עם חשוצ ונכצד. ע"כ דצה"ק.

במעודת עתיקא קדישא

הנהגת מנהיג העדה משפיע על הדור

יפקוד הי אלקי הרוחות לבשר איש
על העדה (כו, טז), י"ל לפי מה
שכבר דברנו הרבה פעמים, שכל אב צריך
להתנהג בעצמו כפי שרונה שצניו יתנהג,
שהרי אין מציאות שבעולם שהאב עצמו
יתנהג בקלות ראש, וירצה שצנו יתנהג
ציראת שמים, דכיון שהצן עיניו לנוכח יציטו
צמעשי אציו המקולקלים מה יעשה ולא
יחטא, כי הילד מצט צמי שלמעלה ממנו,
צאציו או המלמד שלומד ממנו תורה,
שהתנהגות האב והמלמד הוא המורה דרך
להם.

ובבזו שאמר זקה"ק רבי ארון לייב
הגדול מפרומישלאן זי"ע שכאשר
מלמד לומד עם תלמידו, מתדבק רוחו
צרוח התלמיד, ואם המלמד מתנהג בקלות
ראש, מתדבק הזוהמא של המלמד צרוחו
של הקטן, ומעציר אליו את הזוהמא,
ומשום הכי טוב יותר שלא ילמוד כלל,
מאשר ילמד אלל מלמד שאינו ירא שמים.

וזזהו ציחור הכתוב יפקוד הי אלקי
הרוחות לבשר איש על העדה,
אמנם מי ראוי להיות איש על העדה, אשר
יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם, כאשר
צכל מקום אשר הוא הולך וצכל מעשה
אשר הוא עושה, הרי הוא יודע שכל מעשיו
הוא 'לפניהם', שכל העדה תלויים צו
ולומדים מאתו איך להתנהג, ועל כן יזהר

להתנהג צקדושה יתירה וציראת שמים.

הנהגת מנהיג העדה משפיע על הדור

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את
קרבני לחמי לאשי וגוי, את הכבש
אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים (כה, ב-ד). ונראה
צהקדם מה דאיתא צמאמר מרדכי מק"ו
הרבי רי מרדכיילי זיע"א, וזל"ק: ואמר
הכתוב 'ואמרת אליהם' הענה לזה (לדבק את
בני ישראל לאביהם שבשמים) 'את קרבני'
להתקרב ולדבק צו ית"ש 'לחמי לאשי',
היינו ע"י מדת הצדקה שיתנו לחם לאכול,
'לאשי' אותיות לאיש, לרמוז על ענייני
ישראל, עכל"ק.

וידרע מה שאמר זקה"ק הרזא דשבת
זי"ע שאסור לאדם להיות גאט"ס
פאליניי, דהיינו להוכיח ולומר מוסר כל
הזמן לצני אדם, אלל צריך האדם לקבל על
עצמו צכל יום צצוקר לדון את עצמו וכל
אחד מצני ישראל לכף זכות, וצלילה יאמר
הריני מוחל וכו'.

וזזהו שהמשיך הכתוב ואמר את הכבש
אחד תעשה בבוקר, היינו שכל
שעות הצוקר יכבוש את עצמו שלא לומר
מוסר וכיבושין לאחרים, ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים, שצלילה יכבוש את
כעסו וימחול לכל אחד אשר חטא כנגדו.

